

til en far og en mor. Vi har nogle regler om, hvordan forældrene skal sikres samkvemsret i forbindelse med skilsmisse. Vi har det også i forbindelse med delt forældremyndighed, hvor vi gerne vil, at både faderen og moderen har samkvem, tilknytning til deres barn.

Hvis vi bryder det princip af hensyn til nogle andre, bytter vi om på prioriteringen, og det synes jeg er en forkert rækkefølge. Det er en ret for et barn at have en far og en mor. Det er ikke en ret for forældre eller for voksne at have et barn.

Hvis vi vedtager ændringsforslag nr. 1 og nr. 13, bryder vi det princip, som et flertal her i Folketinget fastlagde ved andenbehandlingen, og det synes jeg er betænkeligt. Derfor vil jeg håbe, at vi fastholder det, vi vedtog ved anden behandling.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg skal indskrænke mig til nogle få bemærkninger til ændringsforslagene.

Der er jo sket det siden andenbehandlingen, at vi i Sundhedsministeriet har gennemgået lovforslaget meget nøje, jeg har været i samråd i Sundhedsudvalget, og det er der så kommet en række konsekvensændringer ud af i forhold til det resultat, der lå efter andenbehandlingen. Det betyder, at jeg har stillet ændringsforslagene nr. 3, 5, 6, 7 og 8, og de vil være medvirkende til, når man stemmer for dem, at loven kommer til at hænge ordentligt sammen.

Derudover har fru Lone Møller stillet et ændringsforslag, som jeg også godt kan tilslutte mig. Det er en argumentation, som er vægtig, nemlig at man på den måde undgår, at der foregår insemination under nogle ikke betryggende forhold, og at man dermed så også kan få en ordentlighed omkring dette her.

Så har jeg en bemærkning til fru Sonja Mikkelsen's ændringsforslag. Jeg har reelt megen forståelse for den tankegang, der ligger bag ændringsforslaget, men jeg synes, det er nødvendigt at gøre opmærksom på, at det altså ikke hører hjemme i denne lovgivning. Det lovforslag, vi behandler nu, drejer sig om de grænser, der sættes for lægers og sundhedspersonalets omgang med kunstig befrugtning, og ikke om almindelige menneskers måde at opføre sig på.

Men jeg har som sagt en del sympati for det forslag, som fru Sonja Mikkelsen har stillet; derfor synes jeg, at det er oplagt, at vi prøver at finde ud af i regeringen at få den tankegang ind i den lov, som det rent faktisk hører hjemme i.

Det er ikke mit område, det er i justitsministerens regi, men jeg vil tage initiativ til, at vi kan få tankegangen ordentligt gennemdiskuteret og eventuelt reguleret i justitsministerens lovgivning.

Så nogle ganske få bemærkninger om brugerbetaling. Jeg har givet nogle grundige besvarelser på spørgsmålene 62-66, og deraf fremgår min væsentligste argumentation imod brugerbetaling og også imod den variant, som SF har foreslået.

Om SF's forslag vil jeg godt sige, at jeg mener, at det bygger på en lang række uklarheder, og jeg vil blot nævne et par af dem. For det første synes jeg, det er vigtigt, at man gør sig klart, at der er en flydende grænse imellem undersøgelse og behandling, når det drejer sig om barnløshed. Og konsekvensen, hvis man stemte for det ændringsforslag, ville være, at en kvinde ville være tvunget til at afbryde det, der kan foregå gratis inden for det offentlige sygehusvæsen, nemlig undersøgelsen, og at den egentlige behandling så skulle finde sted andetsteds, enten på en privatklinik eller på en offentlig fertilitetsklinik.

Om de offentlige fertilitetsklinikker skal jeg kun sige, at de findes jo ikke, og derfor er der vel også et problem her, hvis man stemmer for SF's ændringsforslag.

Derudover synes jeg også, at det er vigtigt at gøre sig klart, at det sammenhængende forløb omkring kunstig befrugtning er noget, som alle, der har deltaget i debatten, har været stærkt inde på er belastende for den enkelte kvinde. Derfor synes jeg, at det, at man skal afbryde sit forløb undervejs og gå hen et helt andet sted for at få den egentlige befrugtning, ganske enkelt ikke hænger sammen.

Men alt i alt vil jeg godt glæde mig over, at der imellem anden- og tredjebehandlingen har været en positiv proces. Jeg synes, der har været en lyst til at lytte sig ind i hinandens argumenter, at der har været en lyst til at forsøge at få et så sammenhængende endeligt lovforslag ud af det som muligt, hvor vi vel alle sammen har måttet erkende, at vi har ikke kunnet få præcis det, vi selv mente, 100 pct. igennem, men at det, det handler om, er, at når vi nu for første gang går hen og laver en egentlig regulering af dette besværlige område, skal det også hænge ordentligt sammen både teknisk, videnskabeligt og lovmæssigt. Og det synes jeg der er lagt op til ved den afstemning, vi starter på nu om lidt.